

телна любовь отъ страна на народътъ. Св. Златоустъ билъ два пъти заточаванъ и умрълъ на пътя, отивайки на по-далеко заточение, съ слова: „слава Богу за всичко!“ Въ многочисленните си бесѣди и поучения (до 800) Златоустъ истлкувалъ много книги отъ св. писание, и се почита за най-добрийтъ отъ неговите тълкуватели. Той съставилъ чинъ на Литургията, въвѣлъ въ църковно употребление кръстни ходове и нѣкои други благочестиви обичаи. Извѣстенъ освѣти всичко това съ своята ревностна грижа за распространение на църквата: между другитѣ испровождалъ и въ русска страна, до тогавашнитѣ Скити, проповѣдници на вѣрата, и се счита за единъ отънейнитѣ просветители.

Отци и учители на западната църква: св. Амвросий Медиоланский и блаженият Августинъ.

И въ западната църква въ продължение на IV вѣкъ се прославили мнозина светии и учители: отъ числото имъ особено сѫ забѣлѣжителни св. Амвросий архиепископъ медиолански и блаж. Августинъ, епископъ иппонски.

Св. Амвросий медиолански се родилъ около 340 година. Баща му, значенъ римски сановникъ, като зелъ единъ случай въ дѣтицеството на Амвросия за щастливо предзначеноование (пчели нападали на спалийтъ младенецъ, влизали въ устата му и излизали, като му ненаправили никакъвъ вредъ), приготвявалъ го за адвокатска дѣлжност. Като получилъ прекрасно вѣспитание, Амвросий скоро се възвисилъ и заселъ висока дѣлжност управителъ на Лигурия. Въ Медиоланъ или Миланъ, главнитетъ ѹ градъ, произлизали избори за епископъ, и между православнитѣ и арианинтѣ ставали горѣщи препирни. Амвросий се явилъ въ храмъ да възвори порядъка, и извѣднажъ нѣкакъвъ си гласъ, като дѣтински, провъзгласилъ го за епископъ. Народътъ и самъ императоръ Валентинианъ видѣлъ въ това Божие избрание. Напрасно Амвросий, който билъ тогава още въ числото на оглашеннитѣ, се отказалъ, всѣкакъ се отклонявалъ отъ изборътъ, още скришомъ се отдалечилъ отъ Миланъ: той билъ принуденъ да се съгласи на всеобщото желание, приелъ кръщение, скоро преминалъ църковните степени и билъ посвященъ епископъ (374 год.). Първийтъ неговъ дѣлъ билъ да раздаде богатството и имуществото си на бѣднитѣ: подиръ това той ревностно захваналъ да изучва священно писание и творенията на великиятъ отци на источната църква, за